

[Miljøministeren]

- indførelse af en særlig, forenklet regulering af storskalaforsøg på lignende måde, som det gælder for forskning,
- ophævelse af den opsættende virkning af klage i produktionssager, således at der bliver overensstemmelse med, hvad der er tilfældet efter miljøbeskyttelsesloven.

For storskalaforsøg har den hidtidige ordning bygget på et synspunkt om, at disse forsøg mest lignede egentlig produktion. Erfaringen har vist, at virksomhederne i udviklingsfasen har brug for en større valgfrihed med hensyn til konstruktion af organismer, end produktionsreglerne i sig selv åbner mulighed for. Når produktionen kører, ligger produktionsorganismen jo fast.

Lovforslaget overfører derfor storskalaforsøg til en kombineret godkendelses- og anmeldelsesordning, der administreres i fællesskab af Miljøministeriet og Arbejdsministeriet.

Virksomhedernes valgmuligheder tilgodeses ved, at der vil blive givet rammegodkendelser for pilotanlæggene og for de organismer og konstruktioner heraf, der kan benyttes. De miljømæssige forhold vil blive sikret ved, at myndighederne generelt vil kræve en bedre fysisk indeslutning og sikring mod udledning for storskalaforsøg end for den efterfølgende egentlige produktion.

Der henvises til den samtidig forelagte redegørelse.

Idet jeg desuden henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om nedlæggelse af klorproduktionen på DS Industries ApS.

(Lovforslag nr. L 172).

Den 14. maj 1987 vedtog Folketinget beslutningsforslag nr. B 48, hvori Folketinget bl.a. opfordrede regeringen til at fremsætte et lovforslag i folketingsåret 1987-88 om nedlæggelse af klorproduktionen på Dansk Sojakagefabrik (DS Industries ApS).

Dette lovforslag er udarbejdet i overensstemmelse med punkt 1 i den nævnte folketingsbeslutning.

Folketingsbeslutningens punkt 2 vedrører nye regler for transport af klor. Dette spørgsmål henhører under henholdsvis Industrimini-

steriet (for søtransportens vedkommende), Justitsministeriet (for vejtransportens vedkommende) og Trafikministeriet (for jernbane-transportens vedkommende). Jeg afventer en koordineret redegørelse om spørgsmålet fra de nævnte ministerier. Når jeg har modtaget denne, vil jeg i overensstemmelse med bemærkningerne til beslutningsforslaget fremsende den til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Lovforslaget indeholder tidsfrister for nedlæggelse af klorproduktionen samt for ophør af salg af klor fra virksomhedens lagre i overensstemmelse med folketingsbeslutningen.

I forbindelse med besvarelsen af en række spørgsmål fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg under udvalgets behandling af beslutningsforslaget oplyste jeg, at en væsentlig del af det klor, der produceres og oplagres på virksomheden i dag, anvendes til fremstilling af en række biprodukter på kloralkalianlægget, hvoraf flere anvendes i den øvrige del af produktionen.

De produkter, der således indgår i virksomhedens fedt- og olieproduktion, er brint, natronlud og saltsyre. Efter lukning af klorproduktionen vil det være nødvendigt at skaffe disse produkter på anden måde, hvilket vil virke fordyrende på produktionen.

Lovforslaget følger nøje formuleringen af folketingsbeslutningen, som forbyder produktion af klor på DS Industries ApS og salg af klor produceret på virksomheden, men derimod ikke forbyder anvendelse af klor på virksomheden eller oplagring af klor med henblik på anvendelse i virksomhedens egen produktion. Dermed er der en teoretisk mulighed for, at virksomheden fremtidig kan købe klor og anvende og oplagre det til egen brug på virksomheden.

Virksomheden har under udarbejdelsen af lovforslaget oplyst, at man ikke anser det for en realistisk mulighed, at man vil købe og oplagre klor til virksomhedens egen brug, men at det er mere sandsynligt, at man vil søge om miljøgodkendelse til at etablere et anlæg til fremstilling af brint, og at man vil købe natronlud og saltsyre.

Anlægsudgifterne til et brintanlæg skønnes af virksomheden at være på 10-20 mio. kr.

Det er uvist, hvorvidt DS Industries ApS vil anlægge et nyt kloralkalianlæg et andet sted. Anlægsudgifterne til et nyt kloralkalianlæg vil ifølge virksomheden være på ca. 300 mio. kr.

[Miljøministeren]

DS Industries ApS fremstiller 75–85 pct. af det klor, der anvendes i Danmark, mens de resterende 15–25 pct. importeres. Den totale omsætning af klor og andre produkter, der fremstilles på kloralkalianlægget i dag, inklusive de produkter, der anvendes i virksomhedens egen produktion, er på 80–90 mio. kr. pr. år.

Ifølge virksomheden vil ca. 100 medarbejdere blive arbejdsløse ved lukning af kloralkalianlægget.

Allerede under behandlingen af folketingsbeslutningen oplyste regeringen, at man fandt, at lukning af kloralkalianlægget på DS Industries ApS ved en særlov formentlig måtte anses for et ekspropriativt indgreb i grundlovens forstand.

I konsekvens af denne vurdering foreslås det i lovforslaget, at der skal ydes fuld erstatning for de indgreb, som indeholdes i forslaget, og at erstatningen skal fastsættes af taksationsmyndighederne efter lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Virksomheden har oplyst, at man vil kræve erstatning af de totale tab, man får som følge af lovforslaget.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen allerede ved behandlingen af beslutningsforslag nr. B 48 udtrykte stærk betænkelighed ved forslaget om at lukke kloralkalianlægget på Islands Brygge ved en særlov.

Regeringen udtalte dengang, at man ikke fandt en lukning begrundet ud fra risikomæssige betragtninger. Regeringen lagde derved vægt på, at virksomhedens sikkerhedsmæssige forhold havde været behandlet af 3 miljøinstanser, sidst af Miljøankenævnet, som heller ikke havde fundet, at anlægget burde lukkes.

Regeringen er fortsat meget betænkelig ved, at man ved lov isoleret griber ind over for en enkelt virksomhed, og skal i den forbindelse også henvise til de omfattende konsekvenser, lukningen af kloralkalianlægget vil få for virksomheden og samfundet som helhed. En af konsekvenserne er, at Danmark vil blive afhængig af import af klor, medmindre der anlægges et kloralkalianlæg et andet sted i landet. Dette vil bl.a. betyde, at de store klorforbrugere her i landet sandsynligvis må oplagre klor på virksomhederne i større mængder, end det er tilfældet i dag, som følge af ændrede leveringsbetingelser og transportforhold. Derved vil risikoen på disse virksomheder blive forøget.

Af hensyn til virksomheden er det af den største betydning, at der snarest skabes klarhed over kloralkalianlæggets fremtid.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale hurtig behandling af forslaget i Folketinget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om begrænsning af udledningen af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværker.

(Lovforslag nr. L 173).

(Lovforslag nr. L 173).

I Folketingets dagsorden nr. D 11, der blev vedtaget den 5. november 1987, blev regeringen bl.a. opfordret til at fremsætte lovforslag om en begrænsning af NO_x-udledningen fra kraftværker på mindst 50 pct. inden 2005 i forhold til 1980-niveaue.

Forslaget er endvidere et led i opfølgningen af forsøringsudvalgets anbefalinger og mine handlingsplaner af 13. maj 1985 og 30. oktober 1987 til begrænsning af NO_x-forureningen.

I forslaget er indarbejdet de allerede eksisterende regler for begrænsning af SO₂-forureningen fra kraftværker, som Folketinget vedtog den 23. maj 1984. SO₂-loven foreslås derfor ophævet.

I forbindelse med vedtagelsen af SO₂-loven tilkendegav jeg, at loven ville blive administreret således, at det samlede SO₂-udslip fra elsektoren i 1995 skulle være nedbragt til 125.000 t pr. år.

Det foreliggende lovforslag skal sikre, at såvel denne målsætning som målsætningen om en NO_x-reduktion på mindst 50 pct. i 2005 kan opnås.

Ifølge lovforslaget skal miljøministeren efter forhandling med energiministeren og elforsyningsvirksomhederne hvert 4. år fastsætte en grænse for, hvor store mængder svovldioxid og kvælstofoxider elværkerne må udlede.

Fastsættelsen af denne grænse sker på baggrund af en redegørelse, som elforsyningsvirksomhederne hvert 4. år skal afgive.

Den maksimale mængde svovldioxid og kvælstofoxider, som kraftværkerne må udlede, fastsættes for en 4-årig periode. Samtidig fastsættes en foreløbig grænse for de efterfølgende 4 år. Hvert 4. år forlænges perioderne yderligere med 4 år. Lovforslaget åbner mulighed for at justere de allerede fastsatte grænser, såfremt de